

aigua: ús i abús

L'aigua ha estat i és font de vida. Què seria de nosaltres si no comptéssim amb l'aigua? Pel nostre mal cap, és un bé cada vegada més escàs en el nostre planeta (deixant de banda la de la mar salada, que no ens l'acabarem) i ja els científics aerospacials han provat que si de cas en fa falta podem liquar-ne enormes quantitats de massa de glaç a sota la superfície del planeta Mart. Així doncs, un primer pas, un pas de gegant, per a la possible colonització d'altres planetes, ja està dat.

Però, mentrestant què fem de la colonitzada Terra on, malgrat els indiscutibles progressos en la preservació i el bon ús de l'aigua que s'han fet sobretot al món industrialitzat, en seguim fent tan mal ús? L'altre món, les tres quartes parts restants, encara ha de superar les fases de les incapacitats irrigadores i la convivència amb salubritats pestíferes.

Fa només cent anys, la cultura de l'aigua estava als antípodes de com la practiquem ara. Posem-ne uns exemples. El paper de les fonts: centres de socialització i de vida de boscos, quintanes, valls i cims. Només a Argenton i a Dosrius fa esgarriar el nombre de fonts que, malgrat els esforços del "Grup de Fonts", han passat a millor vida, o resten soles, eixutes i oblidades. El progrés de la civilització i, doncs, la comoditat ha portat inevitablement la mort d'aquests grans centres de vida que eren les fonts, i ha portat també uns fenòmens més nocius i pertorbadors: per una banda l'aigua neteja totes les brutícies industrials i, per l'altra, ens hem instal·lat en l'ús i l'abús de la higiene. La higiene, que benvinguda sigui, ha esclavitzat i de quina manera l'aigua. És cert que, de temps antics, l'aigua es feia servir per a usos industrials, des dels molins a les fàbriques, però, el desconeixement gairebé total dels guanyos de la indústria de la química feia que les aigües es mantinguessin pràcticament incontaminades.

Tots tenim aigua a casa per a no haver d'anar amb el càntir i la galleda a la font: quins gavadals d'escenes romàntiques, o simplement d'humanitat, ens evoquen aquestes imatges! Ara bé la contaminació produïda per les màquines de rentar roba i vaixelles, si bé molt menor comparada amb la d'usos industrials, no para d'abocar milers de litres d'aigües tèrboles a rius subterranis de brutícia i contaminació ambiental.

L'aigua es paga molt cara, perquè ha esdevingut un bé escàs, però malgrat tot, seguim en la inconsciència de malbaratar-la en l'ús o el que és pitjor, aplicant el símil, podem dir que també amb l'aigua és més car el remei que la malaltia. Ens dediquem a invertir en grans infraestructures de depuració mentre que el problema de base, l'ús més racionalitzat de l'aigua, ens el mirem com si no fos un problema greu, molt greu, que ens afectés. En definitiva tothom queda ben ample sabent que algú ja neteja la merda que generem, que per això es paguen impostos. Caldria, urgentment, avançar de manera racional i intel·ligent en la preservació d'un dels grans patrimonis de la humanitat, de la vida.

**L'aigua es paga molt cara,
perquè ha esdevingut un bé escàs,
però malgrat tot, seguim en
la inconsciència de malbaratar-la.
L'ús més racionalitzat de l'aigua
ens el mirem com si no fos
un problema greu**